

Υπάρχουν άνθρωποι που άκουσαν τον λόγο του Θεού και δεν τον αφήνουν με τίποτε!

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Χίου, Ψαρών και Οινουσσών

ΤΟ ΘΕΙΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ 11 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ εκ μέρους της Ιεράς Μητροπόλεως Χίου, όπου, μεταξύ άλλων αναφέρεται: “Υπάρχει όμως και η καλή γη, το εύφορο έδαφος, το καθαρό και ευάρεστο στον Θεό. Αυτοί είναι οι άνθρωποι εκείνοι, οι οποίοι με καρδιά καλοπροαίρετη, ειλικρινή και αγαθή, άκουσαν τον λόγο του Θεού και τον κατενόησαν, τον κρατούν σφιχτά μέσα τους και δεν τον αφήνουν με τίποτε!”.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ:

Άριθμός 40

ΚΥΡΙΑΚΗ Δ΄ ΛΟΥΚΑ

(Λουκ. η΄ 5 - 15)

11 Ὀκτωβρίου 2020

*

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Εξήλθεν ο σπείρων του σπείραι τον σπόρον αυτού. Και εν τω σπείρειν αυτόν ο μεν έπεσε παρά την οδόν, και κατεπατήθη, και τα πετεινά του ουρανού κατέφαγεν αυτό· και έτερον έπεσεν επί την πέτραν, και φυέν εξηράνθη δια το μη έχειν ικμάδα· και έτερον έπεσεν μέσω των ακανθών, και συμφυείσαι αι ακανθαι απέπνιξαν αυτό· και έτερον έπεσεν εις την γήν την αγαθήν, και φυέν εποίησε καρπόν εκατονταπλασίονα. Ταύτα λέγων εφώνει· ο έχων ώτα ακούειν ακουέτω. Επηρώτων δε αυτόν οι μαθηταί αυτού λέγοντες τις είη η παραβολή αυτή. Ο δε ειπεν· υμίν δέδοται γνώναι τα μυστήρια της βασιλείας του Θεού, τοις δε λοιποίς εν παραβολαίς, ίνα βλέποντες μη βλέπωσι και ακούοντες μη συνιώσιν. Εστι δε αυτή η παραβολή· ο σπόρος εστίν ο λόγος του Θεού· οι δε παρά την οδόν εισίν οι ακούσαντες, είτα έρχεται ο διάβολος και αίρει τον λόγον από της καρδιάς αυτών, ίνα μη πιστεύσαντες σωθώσιν. Οι δε επί της πέτρας οι όταν ακούσωσι, μετά χαράς δέχονται τον λόγον, και ούτοι ρίζαν ουκ έχουσιν, οι προς καιρόν πιστεύσουσι και εν καιρώ πειρασμού αφίστανται. Το δε εις τα ακάνθας πεσόν, ουτοί εισίν οι ακούσαντες, και υπό μεριμνών και πλούτου και ηδονών του βίου πορευόμενοι συμπίγγονται και ου τελεσφορούσι. Το δε εν τη καλή γη, ουτοί εισίν οίτινες εν καρδιά καλή και αγαθή ακούσαντες τον λόγον κατέχουσι και καρποφορούσιν εν υπομονή.

ΤΟ ΘΕΙΟ ΚΗΡΥΓΜΑ

Είναι πασίγνωστος ό λόγος τοῦ Κυρίου μας ποῦ διαχωρίζει τοὺς κλητοὺς ἀπὸ τοὺς ἐκλεκτοὺς: “Πολλοὶ εἰσὶ κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί!”. Ὅλους τοὺς καλεῖ στὸ οὐράνιο δεῖπνο τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν, δὲν ἀνταποκρίνονται ὅμως ὅλοι, ἀλλὰ, δυστυχῶς, ἐλάχιστοι. Στὸ σημερινὸ εὐαγγελικὸ ἀνάγνωσμα, τὸ ὁποῖο περιλαμβάνει τὴν παραβολὴ τοῦ Σπορέως, ὁ Χριστὸς ἐπεξηγεῖ γιὰ ποιοὺς λόγους κάποιοι ἄνθρωποι δὲν δέχονται τὸ κάλεσμα τοῦ Θεοῦ, ἐνῶ κάποιοι ἄλλοι τὸ δέχονται. Πρόκειται γιὰ μία ψυχολογικὴ παραβολή, ποῦ ἀναλύει τοὺς διαφορετικοὺς τρόπους, μὲ τοὺς ὁποίους ἀντιδροῦν οἱ ἄνθρωποι στὸν λόγο τοῦ Θεοῦ.

Ἡ διήγηση ἔχει ὡς ἐξῆς: Πῆγε ὁ γεωργὸς στὸ χωράφι του, γιὰ νὰ σπείρει τοὺς σπόρους του. Καθὼς ἔσπερνε, κάποιοι σπόροι ἔπεσαν στὸν δρόμο καὶ τοὺς πάτησαν οἱ διαβάτες ἢ τοὺς ἔφαγαν τὰ πουλιά. Ἄλλοι σπόροι ἔπεσαν στὶς πέτρες, φύτεψαν καὶ ξεράθηκαν, ἐπειδὴ δὲν βρῆκαν ὑγρασία. Ἄλλοι ἔπεσαν στὰ ἀγκάθια, μεγάλωσαν τὰ ἀγκάθια καὶ τοὺς ἔπνιξαν. Ἄλλοι ἔπεσαν στὸ καλὸ χῶμα, φύτεψαν καὶ ἔδωσαν ἑκατὸ φορὲς περισσότερο καρπὸ.

Ὁ Χριστὸς, στὴ συνέχεια δίνει στοὺς μαθητὲς Του τὴν ἐρμηνεία τῆς παραβολῆς αὐτῆς μὲ μεγάλη σαφήνεια, γιατί θέλει νὰ τοὺς καταστήσει γινῶστες τῶν διαφορῶν τύπων ἀκροατῶν τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ. Οἱ μαθητὲς, σὲ λίγο καιρὸ, θὰ γίνουν Ἀπόστολοί Του καὶ θὰ ἀναλάβουν τὸν ρόλο τοῦ σπορέα καὶ κήρυκα μέσα στὴν ἀνθρώπινη κοινωνία εἰς τύπον καὶ εἰς τόπον Χριστοῦ, τοῦ Πρώτου καὶ μεγάλου Σπορέως. Ἐπομένως, χρειάζονται ἓνα εὐσύννοπτο καὶ κατατοπιστικὸ μάθημα ἀνθρωπογνωσίας.

Ἡ πρώτη ομάδα ἀνθρώπων εἶναι “οἱ παρὰ τὴν ὁδόν”, εἶναι αὐτοὶ ποὺ μοιάζουν μὲ ἔδαφος ποὺ εἶναι κοντὰ στὸν δρόμο. Εἶναι αὐτοὶ ποὺ ἀπλῶς καὶ μόνο ἀκοῦνε καὶ μένουν ἀδιάφοροι καὶ ἀσυγκίνητοι ἀπὸ τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ. Πρόκειται γιὰ ἀνθρώπους τυφλοὺς καὶ κουφοὺς πνευματικά, μὲ σκληρὴ σὰν πέτρα καρδιά, παραδομένους ἐντελῶς στὰ ὑλικά ἀγαθὰ, χωρὶς πίστη καὶ ἀρχές, χωρὶς ἔστω καὶ ἐλάχιστη ὑπόνοια ὅτι εἶναι δυνατόν νὰ ὑπάρχει Θεὸς καὶ πνευματικὸς κόσμος. Αὐτοὶ εἶναι οἱ ἄνθρωποι οἱ ἐντελῶς ἀποξενωμένοι ἀπὸ κάθε ἀνώτερο προσανατολισμὸ στὴ ζωὴ τους, εἶναι αὐτοὶ, ἐπίσης, ποὺ ὑπερηφανεύονται γιὰ τὴν τετράγωνη λογικὴ τους, γιὰ τὶς γνώσεις καὶ τὶς ἐπιστῆμες τους, γιὰ τὰ ἐξαιρετικὰ ἐπιτεύγματα τῆς τεχνολογίας. Αὐτοὶ σνομπάρουν, κατὰ τὸ κοινῶς λεγόμενον, τὶς σκοταδιστικὲς διδασκαλίες τῶν παπᾶδων καὶ τῶν καλογέρων, ὅπως λένε, καὶ ζοῦν τὴ “προχωρημένη” καὶ “ἐλεύθερη” ζωὴ τους, χωρὶς προκαταλήψεις καὶ ἀνόητες ἀναστολές, ὅπως νομίζουν. Στὴν ὁδὸ αὕτῃ τῆς βέβαιης ἀπώλειας ἔχουν συνεπικουρὸ τὸν ἀρχέκακο Διάβολο καὶ ἐχθρό τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, ὁ ὁποῖος ἀφαιρεῖ τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τὶς καρδιές τους, γιὰ νὰ μὴν πιστέψουν καὶ σωθοῦν. Τρέμει ὁ Σατανᾶς τὴν μεταμορφωτικὴ δύναμη τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, τρέμει καὶ μόνο στὴ σκέψη μήπως προβληματιστοῦν πνευματικὰ καὶ γόνιμα, ἔστω καὶ λίγο, οἱ ψυχές, τὶς ὁποῖες κατέχει δέσμιες, καὶ χάσει τὴν κυριότητά του ἐπάνω σὲ αὐτές.

Ἡ δεύτερη ομάδα ἀνθρώπων εἶναι “οἱ ἐπὶ τῆς πέτρας”, εἶναι αὐτοὶ ποὺ δέχθηκαν τὸν σπόρο ἐπάνω στὴν πέτρα τῆς καρδιᾶς τους. Ἡ πέτρα αὕτῃ ἔχει κάποια κοιλώματα μὲ λίγο χωματάκι, μέσα στὸ ὁποῖο φυτρώνει ὁ σπόρος, ὅμως γρήγορα ξεραίνεται, γιατί δὲν ἔχει βάθος καὶ συνεχῆ ὑγρασία, γιὰ νὰ ἀναπτυχθεῖ

περισσότερο. Αὐτοὶ εἶναι οἱ ἄνθρωποι οἱ ὁποῖοι ἀποδέχονται τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ με χαρὰ καὶ ἐνθουσιασμό στὴν ἀρχή, με κάποια ἐπιπολαιότητα καὶ ἐλαφρότητα ἴσως, χωρὶς νὰ ἔχουν συνειδητοποιήσει σὲ πόσο μεγάλο καὶ δύσκολο, ἀλλὰ καὶ ἔνδοξο καὶ τιμημένο ἀγώνα, ἔχουν ἐμπλακεῖ. Τὸν πρῶτο καιρό, κατὰ τὸν ὁποῖο ἡ πνευματικὴ τους πορεία εἶναι ἀνέφελη καὶ, ὡς ἐκ τούτου, εὐχάριστη, δὲν προβληματίζονται καὶ συνεχίζουν εὐκόλα. Ὅταν ὅμως ὁ ὀρίζοντας τῆς ζωῆς τους σκοτεινιάσει καὶ ἀντιμετωπίσουν τὴν πρώτη θύελλα, τὶς πρῶτες δυσκολίες, τοὺς πρώτους πειρασμούς, γιατί ὅχι καὶ τὸν πρῶτο ἐπώδυνο διωγμό, τότε κλονίζονται θανάσιμα καὶ ἀπομακρύνονται ἀπὸ τὴν πίστη. Γίνονται ἄπιστοι, ἀκόμη καὶ ἐχθροὶ τοῦ Χριστοῦ! Εἶναι πραγματικὰ ἀξιοθρήνητοι αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι, ποὺ τόσο ἐλπιδοφόρα ξεκίνησαν τὴν πνευματικὴ τους πορεία, ἀλλὰ δὲν βρῆκαν δυνάμεις νὰ τὴν συνεχίσουν ὑπερνικώντας τοὺς πειρασμούς. Δὲν διέθεταν τὴν ἀπαραίτητη πνευματικὴ τροφοδοσία, ποὺ σημαίνει δὲν φρόντισαν νὰ βροῦν κάποιον ἔμπειρο πνευματικὸ καθοδηγητὴ, γιὰ νὰ τοὺς βοηθήσει νὰ ξεπεράσουν τὴν ἀδυναμία τους. Πιθανότατα ἀπὸ ὑπερηφάνεια κινούμενοι πίστεψαν στὶς δυνάμεις τους καὶ ἔμειναν ἀκυβέρνητοι με ὀλέθριες συνέπειες.

Ἡ τρίτη ὁμάδα εἶναι οἱ “εἰς τὰς ἀκάνθας”, εἶναι αὐτοὶ οἱ ὁποῖοι ἄκουσαν τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ, τὸν ἀποδέχθηκαν καὶ ἀρχίζουν με προθυμία νὰ βαδίζουν στὸν δρόμο τῆς πίστεως. Μέσα στὴν ψυχὴ τους ὅμως ἔχουν πέσει σπόροι ἀπὸ ἀγκάθια καὶ κάθε εἶδους ζιζάνια, τὰ ὁποῖα ἀναπτύσσονται καὶ σταδιακὰ πνίγουν τὰ μικρὰ βλαστάρια τοῦ σιταριοῦ ποὺ ἔχουν ἀναπτυχθεῖ καὶ αὐτά. Τί συμβολίζουν τὰ βλαβερὰ ἀγκάθια; Εἶναι οἱ μέριμνες, ὁ πλοῦτος καὶ οἱ ἡδονές, σύμφωνα με τὴν ἐρμηνεία τοῦ Χριστοῦ. Αὐτὰ εἶναι τὰ ἐμπόδια, ἐξαιτίας τῶν ὁποίων οἱ ἐνθουσιώδεις ἀρχάριοι πιστοὶ, στὴ συνέχεια, συμπνίγονται καὶ δὲν τελεσφοροῦν, δὲν ἀποδίδουν τὸν ἀναμενόμενο καρπὸ, ἢ καὶ δὲν ἀποδίδουν καθόλου. Ὁ Χριστὸς με ἀκρίβεια περιέγραψε τὰ ζιζάνια ποὺ πνίγουν τὴν ψυχὴ. Πρῶτο καὶ συνηθέστερο εἶναι οἱ πολυποίκιλες μέριμνες, οἱ ἀγωνιώδεις φροντίδες, ποὺ βασανίζουν καὶ ἀρρωσταίνουν τὴν ζωὴ. Δὲν ὑπάρχει ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς ποὺ νὰ μὴν ἔχει ἐμπειρία ἀπὸ τὴ βάσανο τῶν μεριμνῶν. Οἱ μέριμνες ἀπομυζοῦν ὅλη τὴν ἐνεργητικότητα τοῦ ἀνθρώπου, τὸν ἀπορροφοῦν σὲ τέτοιο βαθμό, ὥστε δὲν τοῦ ἀπομένουν δυνάμεις, γιὰ νὰ ἀσχοληθεῖ με κάτι πνευματικὸ καὶ ψυχωφέλιμο. Οἱ δὲ μέριμνες στοχεύουν σὲ δύο πράγματα, πρῶτον στὴν ἀπόκτηση ὅσο τὸ δυνατόν μεγαλύτερου πλούτου καὶ δεύτερον στὴν ἀπόλαυση ὅσο τὸ δυνατόν περισσότερων καὶ πλέον ἀκραίων ἡδονῶν. Οἱ ἄνθρωποι αὐτῆς τῆς ὁμάδας προσπαθοῦν μάταια νὰ συμβιβάσουν τὸν πνευματικὸ καὶ τὸν ὑλόφρονα βίον, στὸ τέλος δὲ χάνονται μέσα στὴν τρικυμισμένη θάλασσα τῆς ὑλοφροσύνης καὶ δὲν καρποφοροῦν.

Ὑπάρχει ὅμως καὶ ἡ καλὴ γῆ, τὸ εὐφορο ἔδαφος, τὸ καθαρὸ καὶ εὐάρεστο στὸν Θεό. Αὐτοὶ εἶναι οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι με καρδιὰ καλοπροαίρετη, εἰλικρινῇ

καὶ ἀγαθὴ, ἄκουσαν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ τὸν κατενόησαν, τὸν κρατοῦν σφιχτὰ μέσα τους καὶ δὲν τὸν ἀφήνουν μὲ τίποτε! Αὐτοὶ ζοῦν πλέον ἐπικεντρωμένοι στὸ νὰ ἐφαρμόζουν τὶς ἐντολὲς τοῦ Χριστοῦ χωρὶς ἀμφιβολίες, περισπασμοὺς καὶ συμβιβασμούς, καί, ὅπως εἶναι ἀναμενόμενο, μὲ τὴ χάρη τοῦ Θεοῦ, καρποφοροῦν. Δείχνουν ὑπομονὴ καὶ καρτερίαν στὶς θλίψεις, στοὺς πειρασμοὺς καὶ σὲ ὅλα τὰ προσκόμματα, ποὺ συναντοῦν στὴν ἄσκηση τῆς πνευματικῆς ζωῆς καὶ δὲν ὀλιγοψυχοῦν. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο ζώντας καὶ καλλιεργώντας τὶς ἀρετές, ἀποβάλλουν, ὀλίγον κατ' ὀλίγον, τὸν παλαιὸ ἄνθρωπο τῆς ἁμαρτίας καὶ ἐνδύονται “τὸν νέον ἄνθρωπον, τὸν ἀνακαινούμενον εἰς ἐπίγνωσιν κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν”. Γίνονται νέοι ἄνθρωποι ἀνακαινισμένοι, ἔχοντας λάβει ἐντὸς τους τὴν μορφή τῆς εἰκόνας τοῦ Χριστοῦ καὶ προχωροῦν πρὸς τὴν γνώση τοῦ κτίστου Θεοῦ.

Ἔχοντας ὑπ' ὄψιν μας τὴν παραπάνω κατηγοριοποίησι τῶν ἀκροατῶν τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τὸν ἴδιον τὸν Κύριόν μας Ἰησοῦ Χριστό, ἃς ἀναρρωτηθοῦμε σὲ ποιά ἀπὸ τὶς παραπάνω ομάδες ἀνήκουμε. Ἄς ἐξετάσουμε τὸν ἑαυτό μας μὲ εἰλικρίνεια καὶ μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ ἃς καταλήξουμε στὴν σωστὴ κρίσι καὶ, στὴ συνέχεια, ἃς παρακαλέσουμε τὸν Χριστὸ νὰ μᾶς βοηθήσει νὰ καταταγοῦμε στὴν τέταρτη καὶ ἐπιθυμητὴ ομάδα, αὐτὴ τῶν ἐχόντων τὴν ἀγαθὴ γῆ. Ἀκόμη καὶ ἂν εἴμαστε σκληρόκαρδοι καὶ ἀλαζόνες, ἀκόμη καὶ ἂν εἴμαστε ἐλαφρόμυαλοι καὶ ἀσύνητοι, ἀκόμη καὶ ἂν εἴμαστε φιλοχρήματοι καὶ φιλήδονοι, ὁ Χριστὸς βλέποντας τὴν ἐπιθυμία μας νὰ ἀλλάξουμε, θὰ μᾶς συνδράμει, γιὰ νὰ γίνουμε εὐφορὴ γῆ καὶ νὰ σωθοῦμε. Ἀμήν, γένοιτο!